

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2014, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. L.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **M. L.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. septembra 2014 sp. zn. 5Ntc 6/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **M. L.**, nar. **X.**,
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava podala dňa 26. septembra 2014 podľa § 13 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) návrh na vzatie **M. L.** do predbežnej väzby.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 26. septembra 2014, sp. zn. 5Ntc 6/2014, podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR vzal vyžiadanú osobu **M. L.** do predbežnej väzby s tým, že väzba sa začína dňom 25. septembra 2014 od 18.50 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Po vyhlásení uznesenia vyžiadaná osoba **M. L.** zahlásila, do zápisnice o výsluchu, ihneď sťažnosť. Sťažnosť do dnešného dňa neodôvodnila.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych noriem, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 18 ods. 1, veta druhá zákona o EZR, § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že Krajský súd v Trnave rozhodol správne, v súlade so zákonom a sťažnosť vyžiadanej osoby M. L. nie je dôvodná.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže

rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrowanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o EZR príslušný sudca rozhoduje o väzbe podľa § 15 až 17 uznesením. Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Z formulára A (záznam zo Schengenského informačného systému II) nachádzajúceho sa v predložennom súdnom spise vyplýva, že Štátne zastupiteľstvo Wiener - Neustadt, Rakúska republika, pod číslom 9 St 57/14a dňa 9. septembra 2014, vydala na vyžiadajúcu osobu M. L. európsky zatýkací rozkaz (Krajskej prokuratúre Trnava bola zaslaná fotokópia v nemeckom jazyku). Z listiny vyplýva, že vyžiadaná osoba je v Rakúskej republike stíhaná pre organizovanú krádež a krádež v rámci zločineckej organizácie, falšovanie dokumentov a odcudzenie platobných peňažných prostriedkov podľa § 130, § 229, § 241e rakúskeho Trestného zákona, pričom sa skutkov mala dopustiť spôsobom, ktorý je popísaný v EZR.

Súčasťou spisu je aj záznam o zadržaní osoby zo dňa 25. septembra 2014, z ktorej vyplýva, že v tento deň bola zadržaná vyžiadaná osoba M. L. o 18.50 hod., pričom bola riadne oboznámená s dôvodmi zadržania a súčasťou spisu je aj zápisnica o výsluchu vyžiadanej osoby zo dňa 26. septembra 2014.

M. L. pri výsluchu uviedol, že sa dlhodobo zdržiava na území Slovenska, býva so svojou družkou, má 3 deti. Je nezamestnaný, žije zo sociálnej podpory, nie je evidovaný na úrade práce. Nemá vedomosť o trestnom stíhaní mimo územia Slovenskej republiky. Cez Rakúsko tento rok iba prechádzal, skutkov uvedených v EZR sa v tomto období nedopustil. Ak by mu z Rakúska prišlo predvolanie, dostavil by sa naň.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava poukázala na obžalobu podanú na vyžiadajú osobu dňa 10. septembra 2014, pre spáchanie skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., a dňa 9. augusta 2014, pre spáchanie skutku podľa § 175 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., kde dňa 17. septembra 2014 bol vydaný trestný rozkaz (podľa Lustrácie v GP SR bol skutok spáchaný 14. septembra 2003 a trestný rozkaz bol vydaný 17. septembra 2004, preto je poukaz na toto rozhodnutie bezpredmetné - pozn. najvyššieho súdu).

Z predloženého súdneho spisu nadriadený súd zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o návrhu prokurátorky na vzatie M. L. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom, vyžiadaná osoba bola vypočutá, mala zvoleného obhajcu JUDr. J. G. a bola riadne oboznámená s dôvodmi zadržania.

Najvyšší súd konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami.

Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku Rakúskej republiky trestným činom.

Najvyšší súd na doplnenie dodáva, že krajský súd správne aplikoval ustanovenie zákona o EZR a v zmysle jeho § 1 ods. 2 z hľadiska konania a rozhodnutia o predmetnej otázke – predbežnej väzbe.

Európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne.

Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c/, písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 15 ods. 1 zák. o EZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter, než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71- § 87 Tr. por.). To platí nie len o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti osoby obvinenej v konaní - v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktné ako v ustanovení § 71 Tr. por.

Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie neviny, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený.

Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 - 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zák. o EZR).

Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom inštitútu predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Nakoľko v danom prípade príslušný orgán štátu pôvodu Krajskej prokuratúre Trnava zatiaľ doručil predmetné dokumenty len vo faxovej podobe, je do predloženia originálov

potrebné zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, pričom na takýto postup boli splnené zákonné podmienky.

V súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky však nadriadený súd skúmal možnosť nahradenia predbežnej väzby vyžiadanej osoby M. L. uložením primeraných opatrení alebo obmedzení. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že vyžiadaná osoba M. L. má kriminálnu minulosť prevažne majetkového charakteru a v súčasnosti je trestne stíhaný pre drogovú trestnú činnosť. Tieto okolnosti potom bránia použitiu procesných prostriedkov na nahradenie predbežnej väzby.

Najvyšší súd uzatvára, že uznesenie napadnuté sťažnosťou vyžiadanej osoby zodpovedá stavu vecí a zákonu a podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa alebo konajúcej prokuratúry, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby M. L. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. októbra 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová